

תמיד עיני ה'

אינ זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חרש בחרשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לדמיון. שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 67 – ח סיון תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר בינה לעיתים - חלק א - דרוש ב לימי חנוכה

שתים הנה קוראותינו מסכנות עצומות השתרגו עלו על צוארינו ומשתייהן הצילנו ה' בעזוזו ונפלאותיו. הא' בימי המן הרשע, אשר לזכר הצלתנו אנו עושים את ימי הפורים בזמניהם. והב' בימי אנטיוכס, אשר לפרסום אותו הנס הוקבעו שמנת ימי חנוכה האלה. ומה זה היה לבן קיש מרדכי אשר הנס הנעשה ע"י זכה אל כל הכבוד ההוא, מעוצם הפרסום הנעשה עליו ביום הפורים בקריאת המגילה וסעודות ומתנות בשמחה גדולה, מה שאין כן בנס זה של חנוכה, כי לא הוקבעו הימים הללו כי אם להלל ולהודות בהדלקת הנרות ותו לא מידי... וכו'.

טעם שני, כי צרות אנטיוכוס היו בזמן היות ישראל בארץ הקדושה ובזמן היות בית המקדש קיים, אשר בלי ספק זכות המקומות ההם וקדושתם סיוע גדול להקל מעליהם הסכנה ולגרום הבאת הנס, כי תמיד עיני ה' אלהינו בה, ואין כ"כ מהתימה יעשה ה' אז נפלאות. אבל בימי אחשורוש, שהיו מפוזרים ומפורדים אנה ואנה רובם בחוצה לארץ, ובזמן חורבן המקדש כי יפליא ה' חסדו לנו, זה ודאי הוא ענין רשום מאד כי נתקיים מאמרו יתברך בהבטחתו – ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים וגו' (ויקרא כו מד). וכפל אף גם, מגומגם. ולמה אמר בארץ אויביהם, כ"א אין הכוונה אלא מטעם השעבוד נראה שהי"ל תחת אויביהם או ביד אויביהם. אכן יראה כי בפסוק הקודם אמר אז וגו' יען במשפטי מאסו וגו', שמורה היותם מלאים עונות, שזה ודאי מעיק גדול וסבה עצומה לבלתי יתפייס ה' מהם. ואמר עתה, כי אע"פ שמלבד חסרון זה הנזכר מרבוי העונות יש ג"כ זאת הגריעותא האחרת, והוא בהיותם בארץ אויביהם, ארץ לא מטוהרה שאין שם זכות קדושת הארץ מסייע כלום, עכ"ז לא מאסתים ולא

געלתיים וגו'. וזה כי אעלה על זכרוני, שגם עיקר הגאולה הראשונה כך היתה, שאזכור ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים מקום שהוא אבי אבות הטומאה. וא"כ מצד זה יגדל נא כח נס של פורים, בהיותו נעשה בח"ל שלא במקום מקודש:

והוא לדעתי מה שאמר אדוננו דוד ע"ה – דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך (תהלים מח י). יאמר בשם הכנסיה, מריש הוה אמינא ודמינו מעיקרא היות חסדך שופע ומתגלה בלבד בקרב היכלך, המקום המקודש, כי ע"י קדושתו ימשך שם השפע וחוט של חסד שלך יסובבנו, אבל לא בשאר המקומות הרחוקים, אשר לא מצד הקדושה הם, כי שם לא יתפשט צד חסד אלא צד דין גמור בלבד. אמנם אנחנו רואים ומשיגים השגה מוחשת שאין הדבר כן, אלא כשמך אלהים כן תהלתך, כעין התפשטות שמך אלהים בעל הדין הגמור שהוא כולל לכל הארצות, כן תתפשט ג"כ תהלתך על קצוי ארץ גם מצד החסד והרחמים, כי אפילו בקצוי ארץ שחוץ למקום הקדוש בא הצדק מצד ימינך הפשוטה, שהוא החסד והרחמים כנודע. וזה להוכחת הטעם השני:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים
ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה